

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Z., s.r.o.** so **sídlom v B.**, proti povinnej **Mgr. A.**, narodenej **X.**, bývajúcej v **K.**, pre **vymoženie 191 € (5 754 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 Er 310/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 3. júna 2008 č. k. 8 Er 310/2008 - 17 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. augusta 2008 sp. zn. 8 CoE 60/2008, takto

rozhodol:

Dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa) uznesením z 3. júna 2008 č. k. 8 Er 310/2008 - 17 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 5 754 Sk od 1. júla 1999 do zaplatenia a v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii vo výške 1 000 Sk zamietol. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o zaplatenie poplatku z omeškania uviedol, že výrok v predloženom exekučnom titule nie je z hľadiska časovej špecifikácie poplatku z omeškania, ktorého vymoženie oprávnený požaduje, dostatočne jasný ani určitý, keďže neobsahuje deň, počnúc ktorým vznikla platiteľovi poisťného povinnosť uvedený denný poplatok z omeškania platiť. V tom videl rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, keďže v exekučnom konaní sa možno domáhať vymoženia len takej povinnosti, ktorá bola povinnému uložená vo vykonateľnom exekučnom titule, a preto žiadosť o udelenie

poverenia v časti presahujúcej povinnosť uloženú povinnej vykonateľným rozhodnutím zamietol.

Krajský súd v Nitre (odvolací súd) na odvolanie oprávneného uznesením z 20. augusta 2008 sp. zn. 8 CoE 60/2008 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o uvedenom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako aj s jeho právnym názorom, že v časti o zaplatenie poplatku z omeškania je exekučný titul neurčitý a preto nevykonateľný a to bez ohľadu na to, že inak zo zákona takúto povinnosť povinná má.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 5 754 Sk od 1. júla 1999 do zaplatenia, a proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti potvrdil, podal na základe podnetu oprávneného generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Navrhol obe rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že obe rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a to otázky materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Argumentoval, že poplatok z omeškania je druhom platobnej povinnosti dlžníka, ktorá mu vyplýva ako platiteľovi poisťného priamo zo zákona (zákona č. 273/1994 Z. z., ktorý „zrozumiteľne stanovuje, odkedy povinnému vznikla povinnosť platiť poplatok z omeškania, preto nebolo potrebné túto skutočnosť uviesť v platobnom výmere a z tohto dôvodu nemožno považovať platobný výmer za nevykonateľný“), teda že je bez právneho významu, že v *platobnom výmere nie je dátumovo označený počiatok povinnosti platiť poplatok z omeškania*.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.), pričom osobitne skúmal, či generálny prokurátor oprávnené v tejto exekučnej veci (proti uvedeným rozhodnutiam nižších súdov) podal mimoriadny opravný prostriedok.

V ustanovení § 243i ods. 2 O.s.p. sa postuluje, že v konaní o mimoriadnom dovolaní sa *primerane* použijú („platia“) ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až 243d O.s.p.), to však len za predpokladu, že Občiansky súdny poriadok neustanovuje niečo iné. Je preto dôležité venovať vždy náležitú pozornosť aj tým ustanoveniam, kde má zákonodarca vlastnú (osobitnú) úpravu o konaní platnú pre mimoriadne dovolanie, t. j. vyvarovať sa takého výkladu a aplikácie procesného predpisu, ktoré nedostatočne rozlišujú osobitosti u toho - ktorého konania. Zároveň je nutné zvýrazniť aj odlišnosti prameniace z vlastnej úpravy prípustnosti dovolania vrátane lehoty na podanie dovolania (§ 236 až 240 O.s.p.) a z vlastnej úpravy prípustnosti (predpokladov) mimoriadneho dovolania vrátane lehoty na podanie mimoriadneho dovolania (hoci tým výpočet odlišností viažucich sa k týmto dvom mimoriadnym opravným prostriedkom nie je zďaleka vyčerpaný).

Podľa ustanovenia § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Citované ustanovenie zákona priznáva generálnemu prokurátorovi procesné oprávnenie podať mimoriadne dovolanie vtedy, ak sú splnené (okrem procesných podmienok) aj ním ustanovené procesné predpoklady na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Generálny prokurátor môže podať mimoriadne dovolanie

- na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu,
- na základe zistenia, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon,
- ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu
- a ak túto ochranu nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne (pozri dikciu ustanovenia § 243e ods. 1 in fine O.s.p.). Ak teda uvedené zákonné predpoklady nie sú splnené ako celok, t.j. stačí, ak niektorý z nich chýba (okrem výnimky vyplývajúcej z ustanovenia § 243e ods. 4

O.s.p., že v prípadoch uvedených v § 35 ods. 1 a 2 O.s.p. má generálny prokurátor oprávnenie podať mimoriadne dovolanie aj bez podnetu), je treba mať za to, že generálny prokurátor nebol oprávnený podať tento mimoriadny opravný prostriedok; ak ho napriek tomu podal, dovolací súd ho musí ako neoprávnené podaný odmietnuť [§ 243b ods. 5, § 218 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.].

Jedným z uvedených procesných predpokladov na podanie mimoriadneho dovolania je, že tento opravný prostriedok smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Ak táto zákonom požadovaná podmienka (predpoklad) splnená nie je, nemožno mimoriadnemu dovolaniu vyhovieť (resp. vecne sa ním zaoberať) pre nedostatok jeho procesnej dôvodnosti, mimoriadne dovolanie za takéhoto stavu prípustné nie je (porovnaj k tomu aj poznámku uvedenú k uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 22/2007 publikovanému v časopise Zo súdnej praxe pod č. 4/2009, poznámku uvedenú k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 170/2002 publikovanému v časopise Zo súdnej praxe pod č. 33/2004, dôvody v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré je uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 36/2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 20/2008).

Mimoriadne dovolanie ako opravný prostriedok má smerovať proti *právoplatnému* rozhodnutiu súdu. Len vtedy (ak túto skutočnosť zistí) môže generálny prokurátor proti súdnemu rozhodnutiu podať mimoriadne dovolanie (porovnaj § 243e ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 168 ods. 2 O. s. p. uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej tiež „EP“) exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 EP exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 37 ods. 1 EP účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Uznesenie, ktoré sa doručuje účastníkom konania (§ 168 ods. 2 O. s. p.), je právoplatné márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania; v prípade, že odvolanie nie je prípustné, doručením uznesenia. Riadne doručenie uznesenia účastníkovi konania je tak základnou podmienkou pre to, aby mohlo uznesenie nadobudnúť právoplatnosť. Osobitný predpis – zákon č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov neustanovuje, že by sa uznesenie, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietla, a naň nadväzujúce potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, nedoručovali jednému z účastníkov konania - povinnému.

Zo súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nedošlo k doručeniu napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa ani napadnutého uznesenia odvolacieho súdu povinnej (tieto uznesenia sa povinnej vôbec nedoručovali), čo znamená, že nenadobudli právoplatnosť.

Ako už bolo vysvetlené, existencia právoplatnosti súdneho rozhodnutia je jednou z požiadaviek, /len/ za splnenia ktorých patrí generálnemu prokurátorovi procesné oprávnenie podať proti rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.), a dovolací súd, ktorý bol povinný skúmať, či táto požiadavka bola v danom prípade splnená, zistil, že

spomenutá požiadavka splnená nebola - mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenia nižších súdov právoplatnosť nenadobudli.

Z týchto dôvodov mal dovolací súd za to, že generálny prokurátor nebol oprávnený podať v tejto exekučnej veci mimoriadny opravný prostriedok. Vzhľadom na uvedené závery dovolací súd mimoriadne dovolanie odmietol (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Dovolací súd zároveň dáva do pozornosti, že v uznesení odvolacieho súdu došlo zjavne k chybe v písaní, pokiaľ ide o meno povinnej (miesto A. bolo uvedené A.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta